

© Michiel Hendryckx

(3)

Ongelezen

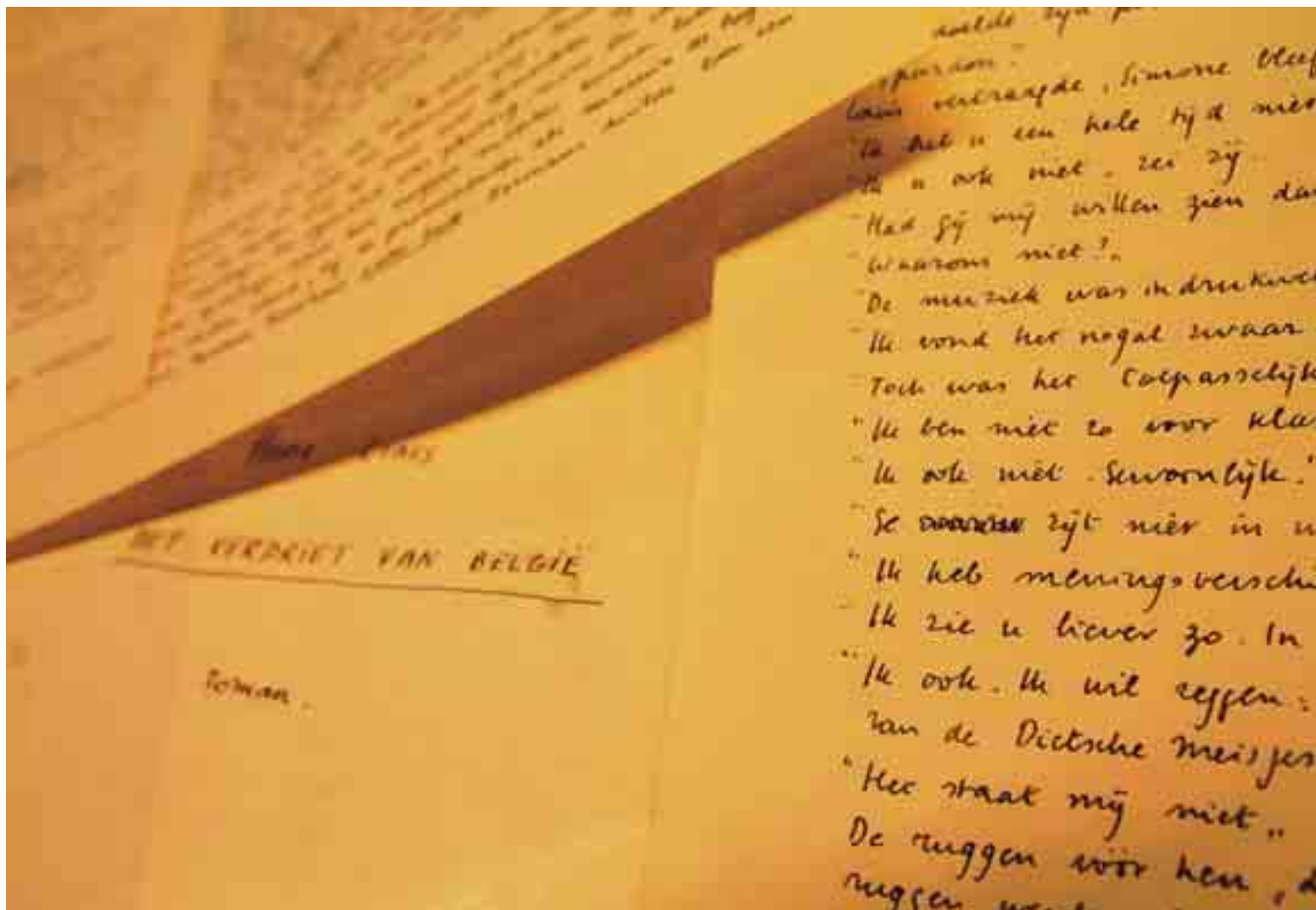

Het verdriet van België bleek veel ontevreden kopers te hebben. Dat viel tijdens de Antwerpse Boekenbeurs van 2005 toch te besluiten uit een kleine, weliswaar niet vreselijk wetenschappelijk verantwoorde enquête van het toenmalige Radio 1-programma *Wilde geruchten*.

Het programma vroeg zijn luisteraars welke boeken die ze thuis in de kast hadden, nooit hadden uitgelezen. Op nummer één stond *Het verdriet van België*, gevolgd door *De slinger van Foucault* van Umberto Eco en Salman Rushdie's *De duivelsverzen*. Vrijwel alle boeken in deze toptien hadden met elkaar gemeen dat ze ooit het voorwerp van een hype waren geweest. Dat had kennelijk nogal wat mensen tot een impuls-aankoop aangezet.

Het verdriet is een lijvig boek dat enige initiatie vereist, vooraleer de lezer zich thuis voelt in het universum dat de schrijver heeft gecreëerd. Velen hadden daar blijkbaar niet het geduld voor, waarna ze de lectuur snel staakten. Ze bekochten dit gebrek aan moed en volharding door verstoken te blijven van een unieke leeservaring.

In fel contrast daarmee staat een enquête uit 1999, georganiseerd door het Vlaamse boekenvak, waaruit *Het verdriet van België* tevoorschijn kwam als het Vlaamse 'boek van de (twintigste) eeuw'. (mr)

België liep en tot anderhalf miljoen kijkers haalde, vertelde Claus op een receptie langs zijn neus weg aan Remco Campert dat hij onlangs twee hoofdstukken uit *Het verdriet van België* had teruggevonden die hij volledig vergeten was en die niet in het boek stonden. Consternatie alom, krantenpagina's vol. Claus vertel-

de de pers gewillig hoe dat kwam. Hij had de gewoonte om zijn manuscripten de nacht voor de deadline in de brievenbus van zijn uitgever te gooien. Door die haast liep er wel eens wat mis. 'Ik ben notoir slordig, moet u weten', bekende hij aan *Het Nieuwsblad*. 'Maar dat betekent dat ik op andere vlakken talent heb.' Uitgeve-

rij De Bezige Bij toonde zich natuurlijk opgetogen met de 'vondst'. 'Het is geen geintje', haastte een woordvoerster zich. De uitgeverij ging 'zo gauw mogelijk' een nieuwe en volledige uitgave op de markt brengen. Die is er nooit gekomen. Eigenlijk was het een oud verhaal dat Claus nog eens opwarmde.

